

Arrest

nr. 321 325 van 7 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DELVAUX
Stationsstraat 10 A
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. DELVAUX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het dorp Kasmani in het district Kot van de provincie Nangarhar, alwaar je tot aan je vertrek verbleef. Je bent van Pashtounse afkomst. Je ging van je acht tot je elf of twaalf jaar naar school.

Twee jaar voor je vertrek werden de gronden van je grootvader verdeeld. Jouw vader kreeg een stuk grond dat dichtbij jullie huis lag. Je paternale oom, B., kon zich niet vinden in de verdeling en begon jullie deel op te eisen. Jullie hadden niemand om jullie belangen te verdedigen daar je papa ziek was, je broer I. werkzaam was als soldaat voor het Afghaanse Nationale Leger en jij te jong was.

Na een verblijf in Pakistan bleek je oom zich aangesloten te hebben bij de taliban. Hij keerde terug als een lage commandant en stelde dat jullie gronden niet meer bewerkt mochten worden. Hierop hield de landbouwer die jullie gronden bewerkte het voor bekeken. Jij en je moeder begonnen dan zelf gewassen te verbouwen op jullie grond. Je oom B. deed echter zijn best om jullie gewassen te vernietigen. Sinds je vertrek heeft je oom de grond ingenomen.

Tijdens zijn werk, in oktober van 2020, verloor je broer een been bij de ontploffing van een bermbom. Na zijn herstel besloot hij naar huis te komen. Onderweg werd hij door de taliban tegengehouden en meegenomen. De chauffeur die hem bracht, lichtte je papa in over wat er met je broer gebeurde.

Hij kwam naar huis maar werd niet veel later ontvoerd door de taliban. Hierop stuurde je papa je mee met hem. Daags nadien liet hij weten dat je naar je maternale oom moest gaan. Hij vertelde dat het goed zou zijn om te vertrekken uit Afghanistan omdat de taliban was komen vragen naar jou. Vier dagen later had hij met behulp van je maternale oom je vertrek gepland.

In januari van 2021 verliet je Afghanistan. Na een verblijf van twee maanden in Iran, kon je verder reizen naar Turkije. Tweeënhalve maand later trok je naar Griekenland, alwaar je drie maanden bleef. Vervolgens trok je via Macedonië naar Servië, alwaar je vier maanden nodig had alvorens je via Hongarije naar Oostenrijk kon reizen. In Oostenrijk liet je een asielaanvraag registreren maar besloot je na drie dagen te vertrekken. Vervolgens reisde je via Duitsland naar België, alwaar je op 20 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming liet registreren.

Na je vertrek uit Afghanistan kwamen de taliban nog informeren naar jou bij je ouders. Je papa vertelde hen dat hij zijn zoon naar het land van de ongelovigen heeft gestuurd.

Je verklaart te vrezen bij een terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban omdat je gevlucht bent nadat ze jou wilde ophalen bij jouw thuis. Ter staving van je verzoek om internationale bescherming leg je volgende documenten neer: Jouw taskara, de taskara van je vader, de taskara van je moeder, vier documenten aangaande de verwondingen van je broer, de bankkaart van je broer, de werkbadge van je broer, een foto van je broer na zijn opname en zes foto's van je broer terwijl hij aan het werk was. Na het persoonlijk onderhoud stuurde je nog enkele opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud door.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Ter staving van je verzoek om internationale bescherming verklaar je te vrezen door de taliban gedood te worden nadat zij je broer I. hadden ontvoerd en ook naar jou op zoek waren (vragenlijst CGVS, 29/07/2022, vraag 5; notities persoonlijk onderhoud CGVS, 21/03/2023, p. 17, 18). Daarnaast heeft je familie een grondconflict met een paternale oom van jou. Hij is tevens werkzaam bij de taliban (CGVS p. 6, 7, 8, 18, 20, 21, 22, 23, 24). Tenslotte vrees je ook omwille van je verblijf in het land van de ongelovigen, door de taliban gevisieerd te worden (CGVS p. 18).

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus je niet kan worden toegekend omdat de door jou ingeroepen vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

In de eerste plaats moet erop gewezen worden dat je doorheen je verklaringen bij de Belgische asielinstanties elementen toevoegt en wijzigt aan je verklaringen. Tijdens je registratie verklaarde je immers dat je omwille van het werk van je broer bij het leger, problemen had met de taliban (registratie niet-begeleide vreemdeling, 20/01/2022, p. 4). Tevens verklaar je daar dat hij in je dorp Kasmani verblijft (registratie niet-begeleide vreemdeling, p. 3). Bij de DVZ verklaarde je dan weer dat je broer gewond raakte bij de ontploffing van een bermbom, hij naar huis kwam en niet veel later ontvoerd werd door de taliban (vragenlijst CGVS, vraag 5). Voorts verklaar je dat jullie omwille van het werk van je broer, als gezin bedreigd werden door de taliban via dreigbrieven (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tenslotte voeg je nog toe dat jullie een grondconflict hadden met M.B., een talibancommandant (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens je persoonlijk onderhoud verklaar je dan weer dat je broer op weg naar huis ontvoerd werd en de taliban jou kwam zoeken (CGVS p. 17, 18). Voorts verklaar je dat de mullah met wie jullie een grondconflict hebben, een oom langs vaderskant betreft (CGVS p. 6). Over dreigbrieven sprak je met geen woord. Dat niemand jou zulke zaken gevraagd zou hebben of dat je slechts een kort overzicht diende te geven van de redenen voor je vertrek (CGVS p. 23, 24), is weinig ernstig. Bovendien hoeft de duur van het interview je niet te weerhouden een volledig overzicht van de problemen die ertoe geleid hebben dat je Afghanistan diende te verlaten, weer te geven. De vaststelling dat je dit kennelijk niet doet, zet ernstige vraagtekens bij je verklaringen. Te meer daar de aangehaalde incoherenties geen details maar wel degelijk de kern van je asielrelaas betreffen. Van een verzoeker om internationale bescherming kan steeds verwacht worden dat hij de autoriteiten aan wie hij bescherming vraagt volledig en correct inlicht over de motieven die ertoe geleid hebben dat hij zijn land van herkomst diende te verlaten en in een derde land internationale bescherming vraagt. Het gegeven dat jij elementen toevoegt aan je verklaringen en zaken weglaat, brokkelt het geloof in je algehele verklaringen af.

Voorts blijkt je kennis te beperkt om geloof te kunnen hechten aan de tewerkstelling van je broer bij het vroegere Afghaans leger. Zo valt het op dat je kennelijk niet op de hoogte bent van de divisie of eenheid van het leger waarbinnen je broer werkte (CGVS p. 11), weet je niet wat zijn functie juist was en kan je evenmin zijn uniform en eventuele insignes omschrijven (CGVS p. 11). Ook blijkt je niet op de hoogte te zijn wat zijn taken zoal waren aangezien je slechts heel algemeen kan aangeven dat hij de taliban bestreed, weet je niet op welke missies hij is geweest of hoeveel hij er deed (CGVS p. 12) en kan je evenmin iets vertellen over zijn opleiding, collega's of baas (CGVS p. 12). Zelf aangaande zijn intenties om het leger te vervoegen stel je initieel geen idee te hebben om dan te zeggen dat het uit economische overwegingen was en om zijn land te dienen (CGVS p. 12). Van iemand wiens broer actief was bij het Afghaans leger, in dit kader gewond raakte en omwille van zijn job door de taliban gevisieerd werd, mag enige deugdelijke kennis verwacht worden. Niet in het minst wanneer je nog steeds contact hebt met je familie in Afghanistan en jij je dus bijkomend had kunnen informeren over de grondslag voor je vlucht uit het land (CGVS, p.5). De vaststelling dat je hiertoe in gebreke blijft, breekt het geloof in je verklaringen verder af.

De stukken die je neerlegt kunnen het geloof in de tewerkstelling van je broer evenmin herstellen. Hoewel de werkbadge en de medische documenten van I. de door jou genoemde naam van je vader vermelden leg je slechts kopieën neer van deze documenten en van de taskara's van jou en je ouders. Van deze kopieën kan de authenticiteit niet nagegaan worden en ze kunnen dan ook gemakkelijk het resultaat van knip- en plakwerk zijn. Bovendien blijkt uit de toegevoegde informatie dat valse en vervalste Afghaanse documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn. Uit de foto's kan dan weer niet afgeleid worden dat ze daadwerkelijk je broer afbeelden. Met jouw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud werd rekening gehouden bij de inschatting van jouw beschermingsnood en de opmaak van deze beslissing.

Daarnaast ondermijnt ook het door jou omschreven gedrag het geloof in je verklaringen. Zo kan er niet ingezien worden dat je broer doorheen zijn carrière bij het leger ervoor zou kiezen om jullie bij je oom J. te zien omdat er te veel strubbelingen waren tussen de taliban en het leger in jouw streek (CGVS p. 12, 13, 14), maar na zijn verwondingen er wel voor zou kiezen om af te reizen richting jullie dorp (CGVS p.18). Niet in het minst daar je zelf verklaart dat het werk van je vermeende broer gekend was (CGVS p. 13) en je aangeeft dat er taliban aanwezig was in jullie dorp die overheidsfamilies viseerden (CGVS p. 13). Bovendien verklaar je dat je oom die eveneens in de buurt woonde en waarmee jullie in conflict lagen, ook bij de taliban werkte (CGVS p. 6, 7, 8).

In het licht van voorgaande en gelet op wat je vermeende broer zou zijn overkomen kan er dan ook verwachten dat je broer geenszins zonder meer zou besluiten om naar jullie huis te trekken (CGVS p. 17, 18). Niet in het minst in het licht van het vermeende conflict met jullie oom. Dat hij dan ook diverse documentatie bij zich zou houden op weg naar jullie huis (CGVS p. 19, 20), tart alle verbeelding. Zulks getuigt niet meteen

van enige voorzichtigheid, wat evenwel verwacht kan worden in het licht van bovenstaande beweringen. Dat de taliban tijdens hun actie waarbij ze je broer meenemen ook nog eens een onderscheid zouden maken tussen overheidspersoneel, hun eerstegraads familie en verre familie (CGVS p. 20), is eveneens weinig ernstig. Zulks staat haaks op het genadeloze karakter dat je de taliban toeschrijft (CGVS p. 14). In dat kader kan er overigens verwacht worden dat zij enige actie jegens jouw vader zouden ondernemen wanneer zij bij jullie thuis langskomen (CGVS p. 17, 18, 19). Niet in het minst wanneer hij ook nog eens zou aangekondigd hebben dat hij zijn zoon naar een land van ongelovigen gestuurd heeft (CGVS p. 18). In dat kader kan enige actie van de taliban wel verwacht worden. Niet in het minst in het licht van hun machtsovername. Dat ze in dat licht geen enkele stap meer zouden ondernomen hebben jegens jou (CGVS p. 19), breekt alle geloof dat de taliban jou viseerden omwille van het werk van je vermeende broer verder af.

Naast voorgaande verklaringen aangaande een vermeend probleem met de taliban omwille van het werk van je vermeende broer, verklaar je ook dat je familie te maken had met een grondconflict tussen je vader en zijn broer. Ook in dit kader moet er op gewezen worden dat je verklaringen geenszins hebben kunnen overtuigen.

Zo moet er opgemerkt worden dat je kennis aangaande je oom die bij de taliban zou zitten en het grondconflict dat hij met je vader gehad zou hebben, eveneens beperkt is. Zo kom je niet verder dan te stellen dat hij twee jaar voor je vertrek naar Pakistan trok en hij terugkeerde als lage commandant bij de taliban (CGVS p. 7). Over zijn takenpakket blijk je echter niets te weten (CGVS p. 7) en ook over het aantal manschappen dat hij bij hem had kan je niets vertellen (CGVS p. 22). Indien hij jullie daadwerkelijk viseerde en jullie stuk grond vernielde met zijn manschappen (CGVS p. 22), kan er evenwel verwacht worden dat je ten minste een benadering van dat aantal kan geven. Indien de rivaliserende oom daadwerkelijk actief was bij de taliban, kan er evenwel verwacht worden dat jullie zich uitvoerig zouden informeren over hem, zijn taken en zijn troepen. Kennelijk weet je niet eens waar zijn zonen zich bevinden en wat hun activiteiten betreffen (CGVS p. 8). In het licht van je beweerde problemen kan dat evenwel verwacht worden daar ook zij een bedreiging kunnen vormen jegens jou en je familie. Ook over het algemeen leiderschap van de lokale taliban blijk je niets te weten (CGVS p. 13), wat in het licht van jullie problemen mag verbazen. Gelet op het gegeven dat jullie in conflict lagen met een lage commandant en jullie als overheidsfamilie in het vizier van de taliban lagen, kan zulks evenwel verwacht worden. De vaststelling dat je kennis eerder beperkt blijkt, breekt het geloof in je beweerde probleem verder af.

Naast je gebrekkige kennis valt ook hier het door jou verklaarde gedrag dat je je oom en de taliban toeschrijft op. Zo kan er geenszins begrepen worden dat je oom, zonder enige bijzondere achtergrond, plotsklaps als (lage) commandant van de taliban zou terugkeren uit Pakistan (CGVS p. 7). Naast het gegeven dat een rekrutering bij de taliban doorgaans een proces is waarbij beroep wordt gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Zoals blijkt uit de deze rapporten: **EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistanjanuary-2023>. In jouw geval, waarbij er duidelijke connecties zijn met de overheid kan er niet ingezien worden hoe hij zich op zulke korte tijd tot commandant zou hebben opgeworpen bij de taliban. Er kan immers verwacht worden dat hij een en ander bewezen en voldoende vertrouwen zou hebben opgebouwd alvorens hij de leiding over enkele van de talibanmanschappen zou krijgen (CGVS p. 22). Voorts kan er niet begrepen worden dat hoewel je stelt dat de oom machtig was (CGVS p. 22) en erop gebrand stond jouw familie met de wortel uit te roeien (CGVS p. 7), hij jullie kennelijk met rust heeft gelaten en niet gehaast bleek om de grond die aan de grondslag van de vete lag, in te nemen (CGVS p. 20). Dat jij nog aanwezig en er geen bewijs was voor het werk van je broer (CGVS p. 20), kan geenszins als uitleg voor zijn afwachende houding gezien. Niet in het minst daar hij na jouw vertrek, nadat de taliban je broer zou ontvoerd hebben, nog wachtte tot na de machtsovername alvorens de grond in beslag te nemen (CGVS p. 20, 21). Indien hij jullie daadwerkelijk met de wortel wilde uitroeien kan er verwacht worden dat hij veel eerder enige actie zou ondernemen en op heden jullie familie geenszins met rust zou laten. Zulke houding valt niet in overeenstemming te brengen met de door jou geschetste problemen en zet verdere vraagtekens bij je verklaringen. Zo ook je bewering dat jij en je moeder de activiteiten op het veld zouden hebben overgenomen nadat de landbouwer die jullie hadden aangesteld ermee stopte omdat hij door je beruchte oom bedreigd werd (CGVS p. 7). Gelet op de macht die je de man toeschrijft, de concrete bedreigingen die hij geuit zou hebben en de schade die hij zou hebben toegebracht (CGVS p. 22), kan er verwacht worden dat jullie zichzelf geenszins in gevaar zouden brengen door zelf gewassen te beginnen telen op de velden. Op die manier zouden jullie zichzelf immers nog meer in de kijker gezet hebben, wat haaks staat op je beweringen. Ook je these dat er geen stappen werden ondernomen om het probleem op te lossen omdat jullie niemand gehad zouden hebben om jullie te vertegenwoordigen (CGVS p. 23), is weinig aannemelijk. Indien jullie werkelijk verzeild zaten in een grondconflict met een talibancommandant kan er

enig demarche van jullie zijde verwacht worden. De vaststelling dat dit niet het geval zou zijn, breekt het geloof in jouw verklaringen eens te meer af.

Uit wat voorafgaat volgt dan ook dat je er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat je bij een terugkeer gevisieerd zou worden ten gevolge van een grondconflict tussen je vader en zijn broer.

Tenslotte moet er nog op gewezen worden dat je houding na aankomst in Europa danig in contrast staat met wat er van een verzoeker om internationale bescherming verwacht kan worden. Hoewel je verklaart geen internationale bescherming gevraagd te hebben in Oostenrijk, wat op zichzelf al veelzeggend is, blijkt uit je EUODAC gegevens dat er wel degelijk een verzoek geregistreerd werd in Oostenrijk en in Griekenland (EUODAC Search Result, 20/01/2022). Je stelt echter dat je niet in Oostenrijk wilde blijven omdat je het daar niet leuk vond en je van andere vrienden hoorde dat het in België beter was omdat je zou kunnen studeren en je bij een positieve beslissing je familie zou kunnen laten komen (CGVS p. 15). Je houding waarbij je doorheen Europa reist, bescherming vraagt maar de eigenlijke procedure laat afhangen van je persoonlijke voorkeur en smaak, breekt het geloof in het bestaan van je vermeende problemen verder af. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers verwacht worden dat hij bij aankomst in een derde land zo snel mogelijk beroep doet op de aldaar aanwezige autoriteiten, hen correct inlicht over zijn identiteit en de motieven voor zijn verzoek en diezelfde autoriteiten in vertrouwen neemt. Jij heb nagelaten dit te doen, waarmee je het geloof in je verklaringen eens te meer afbreekt.

Ook aangaande je reisweg leg je bevreemdende verklaringen af. In dit kader verklaar je initieel in januari van 2021 vertrokken te zijn uit Afghanistan en na vierenhalf maand aangekomen te zijn in Griekenland (verklaringen DVZ, 29/07/2022, vraag 34). Tijdens je persoonlijk onderhoud eveneens dat je vertrok in januari 2021, dat je 4,5 maanden onderweg was tot Griekenland en dat het bijna de zesde maand was toen je in Griekenland aankwam. Elf dagen later werden je vingerafdrukken afgenomen, zo zeg je (CGVS p. 3,4,15,16). Je vingerafdrukken werden echter pas in september 2021 voor een eerste keer afgenomen in Griekenland (EUODAC Search Result). Geconfronteerd met deze bevinding tracht je de fout toe te schrijven aan de Griekse autoriteiten (CGVS p. 16), hetgeen weinig ernstig is. Vervolgens stel je mogelijks later vertrokken te zijn uit Afghanistan maar de data niet goed meer te kennen (CGVS p. 16). Hoewel er begrip opgebracht kan worden voor de moeilijke omstandigheden waarin jij op jonge leeftijd de reisweg beleefd hebt, kan er van jou verwacht worden dat je een besef hebt van de duur van je reisweg en is het verschil van drie maanden een te groot verschil om verklaard te worden door je jonge leeftijd.

Gelet op het geheel dat voorafgaat moet besloten worden dat je er niet in bent geslaagd de door jou aangehaalde asielmotieven aannemelijk te maken.

Tot slot geef je aan dat je aan dat je door je omwille van je verblijf in Europa aanzien zou worden als ongelovige (CGVS p. 18). Als reden wijs je hiervoor op de verklaringen van je vader. De taliban is bij je vader komen vragen waar jij je bevindt en je vader vertelde dat hij je wegstuurde en dat je in het land van de ongelovigen bent. Aan deze, volgens jou enige, reden waarom de taliban jou van apostasie zouden verdenken moet echter sterk getwijfeld worden (CGVS, p.18). Zo vloeit dit gesprek en deze interesse van de taliban voort uit een ongeloofwaardig asielrelaas en kan er hoe dan ook niet aangenomen worden dat je vader de taliban zomaar zou gezegd hebben dat hij jou naar het land van de ongelovigen stuurde (CGVS, p.18). Door jou expliciet te linken aan gelovigen en te zeggen dat hij daar verantwoordelijk voor was neemt je vader immers niet alleen voor jou maar ook voor zichzelf een aanzienlijk risico. Nochtans kon je vader gemakkelijk zeggen dat je weggelopen was en hij niet wist waar je verbleef of dat je in Pakistan verbleef. Als jij hierop gewezen wordt verbaas je met je antwoord dat je vader toch eerlijk moet zijn, een antwoord dat je onmiddellijk daarna zelf ontkracht door te stellen dat je vader de taliban vertelde dat jullie geen contact meer hebben (CGVS, p.,18).

Bovendien blijkt uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Je advocaat werpt op dat je in België naar school gaat, hier al een jaar bent, ondergedompeld bent in de "onze" waarden en normen, het risico loopt om deze waarden onbewust of bewust uit te dragen en dat jij je niet opnieuw zou kunnen aanpassen aan het leven in Afghanistan (CGVS p. 24,25). Vooreerst moet vastgesteld worden dat jij, hoewel je tijdens het persoonlijk onderhoud stelde dat je alles kon vertellen, nergens aangaf dat je verwesterd bent of als dusdanig aanzien zou worden (CGVS, p.24). Bovendien laat je advocaat na om zijn these te staven. Aan de hand van zijn blote beweringen toont je advocaat immers niet aan dat gedurende je tijd in België jouw wereldbeeld fundamenteel veranderde en dat jij dermate verwesterd zou zijn dat jij je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Dient verder aangestipt te worden dat het Vluchtelingenverdrag niet inhoudt dat een in het gastland door louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl, als hier bij je al enigszins sprake van zou, zonder meer aanleiding geeft tot de verlening van internationale bescherming. Het gegeven dat men in zijn land van herkomst niet op dezelfde of vergelijkbare manier kan leven en/ of dat bijvoorbeeld onderwijs en/ of andere niet op eenzelfde manier of niveau voorhanden zijn als in het gastland, is op zich onvoldoende om als vluchteling te worden erkend.

Bijgevolg halen jullie geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijven jij en je advocaat echter in gebreke. Evenmin verduidelijkt je advocaat in zijn schrijven in concreto waarom jij specifiek als een mislukking zult gestigmatiseerd worden bij terugkeer.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je maandelijks in contact te staan met je familie (CGVS p. 5) en speelt je leven in België zich ook uitsluitend af binnen je eigen gemeenschap (CGVS p. 10, 11). Zo schik je jezelf tot heden naar de islamitische gebruiken en religieuze kalender (CGVS p. 10, 11) en omring je je in België uitsluitend met Afghanen (CGVS p. 10, 11). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Hoewel je advocaat in het algemeen verwijst in zijn schrijven naar je blootstelling aan de Belgische samenleving via school, dient gewezen te worden op je eigen verklaringen dat je leven en invulling van je vrije tijd in België kennelijk weinig verschilt met je leven in Afghanistan. Nergens uit je verklaringen blijkt dat je leven in België danig verschilt met je leven in Afghanistan. Bijgevolg kan er dan ook niet ingezien worden dat jij je niet opnieuw zou kunnen schikken naar de aldaar geldende normen en waarden.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat je een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere

indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan**:

Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban.

Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou

lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Jij en je advocaat laten na bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM.

Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op

https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In het verzoekschrift zet verzoeker het volgende uiteen:

“Verzoeker bevindt zich in België. Verzoeker kan en durft niet terugkeren naar Afghanistan, gezien hij aldaar vervolging riskeert louter en alleen omwille van het feit dat hij in het buitenland, in België, bij ongelovigen, bescherming heeft gezocht. Hij vreest als een ongelovige, een afvallige te zullen worden vervolgd door de Taliban. Hij vreest arrestatie, vervolging, foltering en een onmenselijke en vernederende behandelingslijn.

Verzoeker geeft aan dat hij verwesterd is en in Afghanistan niet de vrijheid zou hebben om te leven zoals hij wil. Verzoeker heeft de Belgische waarden en normen omarmd. Hij gaat hier naar school. Hij heeft in België vrienden en vriendinnen. Verzoeker ziet niet in hoe hij zich nog zou kunnen aanpassen aan de manier van leven zoals voorgeschreven in Afghanistan. De Taliban hebben de regels in zake kledij, haartooi, omgang met vrouwen, alcohol en dergelijke meer nog verstrengd. Verzoeker is in België verwesterd, dit is deels een normaal proces, verzoeker maakt hier zijn puberteit door, bepalende jaren in zijn ontwikkeling. Deze ontwikkeling heeft plaats in een westerse context, niet in een Afghaanse context.

Verzoeker vreest ingeval van terugkeer geïntervieerd en vervolgd te worden door de Taliban, omdat zijn broer destijds militair was in het Afghaanse Nationale Leger. Zijn broer verloor bij een ontplofing van een bremmbom een been. Nadien werd hij ontvoerd door de Taliban. Daarnaast had en heeft de familie van verzoeker een grondconflict met een oom, lid van de Taliban. Om veiligheidsredenen verliet verzoeker Afghanistan, nadat gebleken was dat de Taliban naar hem op zoek waren.

De problematiek van verzoeker beantwoordt aan de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Verzoeker herhaalt dat er in zijn hoofd wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging, zoals omschreven in de vluchtelingenconventie van Genève, dient te worden vastgesteld. Verzoeker vreest in geval van terugkeer door de Taliban alsnog vervolgd te worden.

Verzoeker vreest evenzeer problemen in geval van terugkeer, omwille van het feit dat hij in het buitenland verbleven heeft en er asiel heeft gevraagd. De Taliban beschouwen terugkeerders als ongelovigen, kafir, nu zij in contact geweest zijn met de westerse (niet-islamitische) samenleving.

Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Er is evenwel een ambigue houding van de Taliban tegenover terugkeerders. ...

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun “oorspronkelijke status”, zoals een vertrek omwille van banden met vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen.

Verzoekers oorspronkelijke status als broer van een militair van het ANA is dus problematisch en van aard hem onder de negatieve aandacht van de Taliban te brengen in geval van terugkeer. Verzoeker vraagt dat de bestreden beslissing zou vernietigd worden en zijn dossier zou teruggestuurd worden naar het CGVS voor verder onderzoek en nieuw gehoor omtrent zijn profiel als jonge terugkeerder.

In geval van terugkeer naar Afghanistan loopt verzoeker een reëel risico op een onmenselijke en vernederende behandeling.

Verzoeker is 17 jaar oud. Hij verliet Afghanistan toen hij 15 jaar oud was. Het CGVS leidt hieruit af dat verzoeker al in Afghanistan een zekere maturiteit had gevormd naar de Afghaanse waarden en normen. Verzoeker heeft contact met zijn familie. Verzoeker schikt zich in België naar islamitische gebruiken en religieuze kalender. Hieruit concludeert het CGVS dat niet kan aangenomen worden dat verzoeker totaal vervreemd is van de Afghaanse waarden en normen of dat hij deze zich niet meer kan eigen maken in geval van terugkeer.

Verzoeker vraagt zich af welke bijzondere maturiteit een kind van 15 jaar heeft. Het feit dat verzoeker bidt en de ramadan volgt, betekent niet dat hij de fundamentalistische interpretatie van de islam door de Taliban genegen is of zich wenst te onderwerpen aan de sharia. Verzoeker is tevreden dat hij in België vrij en ongedwongen zijn geloof kan beleven. De redenering van het CGVS is zeer kort door de bocht, m.a.w. is niet redelijk, noch zorgvuldig en schendt aldus de beginselen van behoorlijk bestuur.

Het CGVS erkent dat de socio-economische situatie in Afghanistan uitermate slecht is en nog steeds verslechtert sedert de machtsovername van de Taliban. Verzoeker riskeert in geval van terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede.

Verzoeker maakt voorbehoud om in de loop van de procedure hieromtrent bijkomende stukken en uitleg bij te brengen. Verzoeker maakt aanspraak op erkenning als vluchteling, minstens moet het dossier herbekeken worden in het licht van de stukken die verzoeker desgevallend in de toekomst nog zal bijbrengen. Het is duidelijk dat verzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het CGVS is de mening toegedaan dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Verzoeker is de mening toegedaan dat hij in zijn land van herkomst wel degelijk een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming (waartegen verzoeker geen bescherming van het herkomstland kan vragen) Verzoeker verwijst naar ernstige schade in de zin van: [...]

Verzoeker maakt voorbehoud om bijkomende stukken bij te brengen, dewelke van belang zijn bij de beoordeling van de vraag naar subsidiaire bescherming en de asielaanvraag zelf.

Desgevallend zal de Raad met betrekking tot deze stukken aanvullende onderzoeksmaatregelen willen bevelen.

Gelet op de voorgaande toont verzoeker duidelijk het belang aan dat hij heeft bij onderhavig beroep.

De bestreden beslissing verwerpt de asielaanvraag van verzoeker en kan - bij ontstentenis van beroep - tot gevolg hebben dat verzoeker zou worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is. en waar, volgens zijn verklaring, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

Verzoeker heeft er alle belang bij om de hervorming te vragen van de bestreden beslissing gezien, indien hij dit niet doet, zijn meest élémentaire mensenrechten in gevaar komen.

Verzoeker heeft aldus een geldig en voldoende belang. Zijn belang is persoonlijk, rechtstreeks, actueel en wettig.

Dat de CGVS in de bestreden beslissing schendt

het artikel 1, par. A. al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 ;

de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

de beginselen van behoorlijk bestuur, te weten het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 49, 49/2 en volgende, artikel 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede de uitvoeringsbesluiten van de Wet van 15 december 1980".

2.2. Bij aanvullende nota van 13 december 2024 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL bij:

- EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van december 2023;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsverovering door de Taliban" van 14 december 2023;
- EUAA COI Query "Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 2 februari 2024;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van november 2024.

2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota met volgende stukken neer:

1. Stukken Okan School
2. Verslag E.W. – leerkracht Qrios Sint-Truiden
3. Aanwezigheidslijst Qrios Sint-Truiden + inschrijvingsformulier
4. Diploma Mind-Spring junior Sint-Truiden
5. Lidmaatschapsovereenkomst basic-fit Sint-Truiden
6. Verklaring werkgever – restaurant Steak House Sint-Trudo CV
7. Fotos tewerkstelling – restaurant Steak House Sint-Trudo CV
8. Loonbrieven restaurant Steak House Sint-Trudo CV
9. Verklaring B.K. – personeelsverantwoordelijke textielreiniging De Reu
10. Loonbrieven textielreiniging De Reu
11. Fotobundel (fotos met vriendin, school, uitgaan, fitness, activiteiten ...)
12. Arrest nr. 309 743 van 12 juli 2024 in de zaak RVV 301 896 / IV
13. Arrest nr. 316 363 van 13 november 2024 in de zaak RVV 308 245 / IV".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde

verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker Afghanistan op vijftienjarige leeftijd verliet. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift en de aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting naar zijn verblijf in België en voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert. Hij brengt tevens stukken bij aangaande de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België.

4.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie kan volgende analyse worden gemaakt.

Uit de landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

In de EUAA *“Country Guidance”* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

4.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf in Europa.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de 'vrees voor vervolging' (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: *"In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd."* (eigen onderlijning)", (HvJ, 5 september 2012, *Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z*, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het 'Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)' van UNHCR stelt (cf. § 45): *"However, the word "fear" refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution."* (eigen vertaling: *"Echter, het woord "vrees" verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen."*).

4.3. Verzoeker is geboren op [...] januari 2006 en verliet Afghanistan in januari 2021. Verzoeker diende in België een verzoek om internationale bescherming op 20 januari 2022. Het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS ging door op 21 maart 2023. De bestreden beslissing dateert van 30 november 2023. Blijkens de beslissing van de dienst Voogdij van de FOD Justitie werd verzoeker begeleid door een voogd tot [...] januari 2024, datum waarop hij de meerderjarigheid verwerfde.

Verzoeker was bijgevolg minderjarig gedurende een aanzienlijk gedeelte van de procedure; tot het ogenblik van zijn verworven meerderjarigheid was derhalve het principe van het hoger belang van het kind een element dat mede in rekening diende te worden genomen.

5. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan op vijftienjarige leeftijd in januari 2021 heeft verlaten en dat verzoeker op vijftien- à zestienjarige leeftijd aankwam in België. Bijgevolg is verzoeker inmiddels ongeveer vier jaar afwezig uit Afghanistan.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op vijftienjarige leeftijd al enigszins gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij een groot deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht.

Te dezen wordt een norm aanzien als het geheel van concrete gedragsregels en voorschriften die de vertaling zijn van de onderliggende waarden van een groep of samenleving. Deze normen zijn vastgelegd in rechtsregels maar het kunnen ook ongeschreven regels zijn. Normen bepalen mede het sociaal handelen, omdat mensen - veelal onbewust - hun gedrag aanpassen aan de normen van de situatie. Sociale normen zijn de (vaak ongeschreven) regels en verwachtingen die in een bepaalde context gelden. Sociale normen kunnen soms willekeurig lijken omdat ze doorheen de tijd veranderen en er zich ook (lokale) geografische verschillen voordoen, maar ze regelen en maken het sociale leven mogelijk. Normen variëren tussen en binnen samenlevingen onderling. Deviant gedrag, het niet voldoen aan bepaalde normen, heeft een invloed op de sociale status en acceptatie binnen de samenleving en kan tot uitsluiting leiden.

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, blijkt uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting onder meer dat verzoeker goed Nederlands spreekt en zich openstelt voor de Belgische en Europese cultuur. Verzoeker heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming documenten van verschillende personen en instanties neergelegd die de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België schetsen (stukken 1-11, neergelegd ter terechtzitting).

Hieruit blijkt dat verzoeker een gemotiveerde leerling is die snel bijleert en wil bouwen aan zijn toekomst in België. Nadat hij alle fasen van OKAN doorlopen had, volgde verzoeker een opleiding Duaal Leren en nam hij in functie hiervan extra taallessen op. Naast school verrichtte verzoeker studentenwerk als keukenhulp in een restaurant, waar hij zich volgens zijn werkgever heeft ontplooid tot trouwe werkracht en een meerwaarde voor de zaak. Op heden heeft verzoeker vast werk in een wasserij en woont hij zelfstandig met vrienden. In zijn vrije tijd gaat verzoeker onder meer naar de fitness, gaat hij uit met vrienden en spreekt hij af met zijn Italiaans-Belgische vriendin. Verzoeker heeft een sociaal netwerk rondom zich gebouwd en neemt

regelmatig deel aan sociale, culturele en sportieve activiteiten met leeftijdsgenoten in groep. Verzoeker rondde ook een bijkomende cursus Mind-Spring Junior, gericht op integratie, met succes af.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school en het werk en contacten met leeftijdsgenoten, zijn vriendin en zijn collega's. Hierbij is verzoeker, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op zijn jonge leeftijd en maturiteit is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld (geweest) aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat discriminatie van vrouwen en meisjes wijdverbreid en systematisch is in de Afghaanse samenleving. De beschikbare informatie toont aan dat er sprake is van een patroon of praktijk van discriminatie en schendingen van de rechten van vrouwen en meisjes in Afghanistan, die, samengenomen, voldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als een daad of daden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dergelijke maatregelen hebben onder meer invloed op hun toegang tot gezondheidszorg, werk, bewegingsvrijheid, vrijheid van meningsuiting en het recht van meisjes op onderwijs. Voor vrouwen en meisjes in Afghanistan zou een gegronde vrees voor vervolging over het algemeen gegrond zijn (EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, p. 71-79). *De facto* zou de situatie voor vrouwen en meisjes in Afghanistan kunnen worden omschreven als 'gender apartheid'.

Bijgevolg zal verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan terecht komen in en deel uitmaken van de Afghaanse samenleving waarin vrouwen en meisjes systematisch worden gediscrimineerd en vervolgd. Het feit dat verzoeker zich in geval van terugkeer mogelijks aanpast aan de normen en waarden van zijn land van herkomst, betekent niet noodzakelijkerwijs dat hij zich actief zal inzetten om daden van discriminatie of vervolging jegens vrouwen en meisjes te plegen. Het houdt daarentegen wel in dat hij participeert aan de normen van een misogynie samenleving die vrouwen en meisjes structureel discrimineert en onderdrukt en, bijgevolg, (onbewust) deelneemt aan daden van discriminatie en/of vervolging tegen vrouwen en meisjes.

Ingevolge verzoekers (sociale) ontwikkeling in België, in het bijzonder zijn regelmatige en sociale contacten met vrouwen en meisjes, alsook zijn jonge leeftijd en hiermee gepaard gaande mate van maturiteit, acht de Raad het aannemelijk dat verzoeker zich niet zonder enige, al dan niet bewuste, vorm van opstandigheid of recalcitrantie zal kunnen aanpassen aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. *In casu* neemt de Raad ook mee in aanmerking dat verzoeker Afghanistan verliet in januari 2021, voor de machtsovername van de taliban in augustus 2021, en bijgevolg opgroeide tijdens de periode dat de taliban niet aan de macht was.

In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving. Te dezen wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Kasmani in het district Kot van de provincie Nangarhar.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd, maturiteit en specifiek profiel, zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) opvattingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

6. Het Hof van Justitie heeft in arrest C-151/22 (*S & A v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*) van 21 september 2023 ingevolge een prejudiciële verwijzing het navolgende besloten inzake de inhoud van het begrip "*politieke overtuiging*":

“1) Artikel 10, lid 1, onder e), en lid 2, van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming

moet aldus moet worden uitgelegd

dat een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling staat van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst, reeds onder het begrip „politieke overtuiging” kan vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Dit loopt niet vooruit op de beoordeling van de gegrondheid van de vrees van de verzoeker voor vervolging wegens een dergelijke politieke overtuiging.

2) Artikel 4, leden 3 tot en met 5, van richtlijn 2011/95

moet aldus moet worden uitgelegd

dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, rekening moeten houden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. Het is echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn.”

De Raad neemt in deze verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd bij het verlaten van Afghanistan voor de machtsovername door de taliban, zijn lange afwezigheid uit Afghanistan, zijn individuele omstandigheden en zijn verblijf in België, alsook zijn recent verworven meerderjarigheid, cumulatief in aanmerking.

Met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben en het voordeel van de twijfel, kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS